

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

valget. Den nuværende ulighed, som fremkom efter kapitelstakstnævnets indstilling sidste år, vil vanskeligt kunne begrundes eller forsvares. Der må gives en vejledning med hensyn til prifsatsstøtelsen: om det er kornlovens priser eller priserne i det frie marked, man skal rette sig efter. Jeg synes ikke, der er noget usædvanligt i, at man i et spørgsmål af denne art, når man i det hele taget skal fastsætte priser for korn gennem lovgivning, også tager i betragtning, at en del af de forpagtere, der betaler afgift efter kapitelstakst, samtidig falder ind under denne lovs bestemmelser, så at de på en måde kommer til at aflevere korn to gange. Den pågældende forpagter stilles ugunstigt, når han først skal aflevere korn efter kornloven til en lavere pris, end han ellers ville kunne opnå, og derefter skal betale sin forpagtningsafgift af ejendommen beregnet efter den højeste pris, som kornet koster. Opretholder man denne dobbeltafgift, giver man de pågældende landmænd en yderst ugunstig og urimelig stilling. Men det er et spørgsmål, som jeg også går ud fra vi kan drøfte i udvalget.

Taget som helhed kan jeg sige til landbrugsministeren, at vi mener, en kornlov er nødvendig, og vi mener, at det forslag, ministeren møder med her, er et godt grundlag for en videre forhandling.

Oluf Pedersen: Ved kornordningen for 1951 fastsattes der en pris på 50 kr. for rug og hvede og 45 kr. for havre og byg. Man regnede dengang med, at det var en snes kroner under dagspris. Nu foreslås der en pris på 54 kr. for rug og hvede, 47 kr. for byg og 43 kr. for havre. Jeg vil nok spørge: Hvad er dagsprisen? Jeg vil antage, at med de priser, der her foreslås, ligger dagsprisen 10 kr. over for byggens og 5 kr. for havrens vedkommende. Det vil altså sige, at medens dagsprisen er faldet, er lovens priser steget. Det er det ikke nemt at se nogen begrundelse for. Der rejser sig nu det spørgsmål: Hvor høj vil priserne blive, hvis der gives fri import? Såvidt jeg ved, ligger det sådan, at man kan importere byg til en pris, som ligger helt nede på 49 kr. pr. td., alt så meget nær ved den pris, man her foreslår. Det er blevet sagt — jeg ved ikke, hvor meget der er om det, men jeg tror, det har været sagt i radioen af en fremtrædende landbrugstaler —, at centralindkøbets dispositioner driver kornprisen op. Jeg synes, det var rart at få undersøgt, hvordan hele det forhold ligger; men det kan vel drøftes i udvalget.

Det kan jo ikke fragås, at hele spørgsmålet er indviklet; sagen har mange mærkelige sider. Jeg nævnte i går det forhold, at man regnede med, at man ved hjælp af kornordningens afgifter skulle kunne sætte statens udgifter til nedsættelse af rugbrødsprisen ned til 40 mill. kr., og så blev udgiften dog 94 mill. kr. Jeg fik den forklaring i går, at det bl. a. skyldtes et større forbrug. Vil det sige, at man køber brødkorn, i dollar oven i købet, bruger dette brødkorn til at bage brød af — det giver omkostninger; der skal dog varme til for at få brødet bagt, og det giver næringstab —, og man derefter fra statens side giver tilskud for at få brødet fodret op i svin og køer?

Da jeg i fjor her fra talerstolen sagde, at det overfor mig var oplyst, at der blev opfodret brød i stor stil, svarede den daværende landbrugsminister, at hans tal viste, at der ingen stigning var i forbruget. Jeg svarede, at jeg troede ikke på hans tal. I går sagde den nuværende landbrugsminister, at det havde jo vist sig — og det var en af forklaringerne på, hvorfor det var blevet 94 mill. kr. og ikke de 40 mill. kr.; han havde lovet —, at forbruget var blevet større end beregnet. Må jeg spørge: Har man noget tal for, hvor meget forbruget er steget? Det er jo dog en dårlig økonomi, hvis det virkelig er sådan, at man køber korn og bager det, og bagefter fodres det op, mens staten betaler. Jeg mener slet ikke, det kan opretholdes. Jeg havde meget vrøvl i fjor, da jeg sagde, at brødet blev fodret op; landbrugsministeren var meget vred på mig, til trods for at det var ham selv, der havde sagt det til mig; men det var altså noget, der ikke måtte siges, kan jeg forstå. Hvad mening er der i, at man i fjor gennemførte en kornordning og sagde, at når den blev gennemført, ville det betyde, at statens udgifter til nedsættelse af rugbrødsprisen ville falde med 50 øre, og så da kornordningen var gennemført, viste det sig, at det kun blev 10 øre. Så er der ingen mening i at gennemføre en kornordning. Når pengene ikke kommer andre tilgode, kunne man lige så godt lade landmændene få dem.

Jeg forstår heller ikke, at det kan gøres op til, at rugbrødet trods kornordningen ville have kostet 267 øre, hvis man ikke havde tilskuddet; men det kan være, der er større udgifter, da der vel går mere til spilde, når man skal lave meget affaldsbrød; det kan være, det er sådan, det hænger sammen.

Vi har fra vor side ingen sympati for en kornordning; også fordi den griber ind i den enkeltes dispositioner. Vi ved jo godt,